

3. gr.

Nú hefir skipverji misst við sjóslýs bækur, sjófræðiahöld, smíðatól eða annað slíkt, er hann þurfti að hafa á skipi til þess að geta innt þar af hendi starf sitt, og hann átti sjálfur að leggja sér til, og skal þá útgerðarmaður bæta honum þessar eignir, enda þó bótaupphæð til hans fyrir þessar sakir fari fram úr hámarksupphæð þeirri, sem ræðir um í 2. gr.

4. gr.

Nú er sá maður látinn, er átti eignir þær, sem bæta skal, og ganga þá bæturnar til bús hans eða erfingja. Skal er þannig stendur á, greiða hámark bóta samkvæmt 2. gr., nema útgerðarmaður færi nægar líkur að því, að tjónið hafi numið minni upphæð.

Sé sá, sem eignirnar átti, hinsvegar á lífi, skal honum skylt að gefa að viðlögðu drengskaparorði skýrslu um muni þá, er hann hefir misst, og senni-legt verð þeirra.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 10. júlí 1931.

S. Kristinsson.

Vígfús Einarsson.

REGLUGERÐ

fyrir

Skagafjarðarsýslu um hreinsun hunda af bandormum og varnir gegn sullaveiki.

1. gr.

Allir hundar í sýslunni tveggja mánaða og eldri skulu hreinsaðir af bandormum og baðaðir á tímabilinu frá 1. nóvember til 1. desember ár hvert. En auk þess getur sýslunefndin fyrirskipað aðra allsherjarhreinsun hunda, er henni þykir ástæða til.

2. gr.

Sýslunefndin sér um framkvæmdir á hundahreinsun í sýslunni og skal oddviti, í samráði við héraðslækna, ráða einn eða fleiri menn til starfsins. Skulu þeir menn hafa notið tilsagnar læknis áður en þeir hefja starfið, og hlýða leiðbeiningum hans.

3. gr.

Hundahreinsunarhús með baðkeri, eitt eða fleiri, skal hreppsnefnd sjá um, að til séu í hverjum hreppi, og greiðist kostnaður af þeim úr sveitarsjóði.

62

9. apríl

Oddviti sýslunefndar annast útvegum meðala til hundahreinsunar og greiðast þau úr sýslusjóði, en baðlyfin útvega hreppsnefndir gegn greiðslu úr sýslusjóði.

Kaup lækningamanns skal miðað við ákveðið gjald fyrir hvern hund, sem hreinsaður er, og greiðist það einnig úr sýslusjóði.

5. gr.

Lækningamaður auglýsir, með ekki skemur en viku fyrirvara, hvenær lækning skuli fara fram í hreppnum, og skulu hundaeigendur skyldir til að koma með hunda sína á lækningastaðinn og hjálpa til við hreinsunina. Banni gild forföll, svo sem veikindi eða ófært veður, skulu þeir koma með hunda sína síðar, er ekki gátu mætt á tilsettum tíma, eftir því er lækningamaður ákveður, en greiða skulu þeir honum 2 kr. sem aukapóknun fyrir hvern hund.

6. gr.

Nú er hundi skotið undan hreinsun og er hann þá réttdræpur, og ber lækningamanni að drepa slíka hunda, ef hann fær því við komið, en tilkynna ella hreppstjóra, er sér um að hundinum sé lógað.

Komi bandormar niður af sama hundi við hreinsun 2 ár í röð, er skylt að lóga honum, og skal lækningamaður gera það þegar í stað.

7. gr.

Hreppstjórar skulu láta lækningamanni í té skrá yfir framtal á hundum í hreppnum, til afnota við lækninguna. Ennfremur skal lækningamaður hafa bók löggilta af sýslumanni og greiðist hún úr sýslusjóði. Í bók þessa ritar lækningamaður nöfn hundaeiganda í hreppi hverjum, tölu hunda hjá hverjum þeirra og ennfremur hve margir koma til lækninga og árangurinn af lækningunni. Oddviti sýslunefndar kveður nánar á um fyrirkomulag bókarinnar, og skýrslugjöf lækningamannsins um störf hans, til sýslunefndar og héraðslækna.

8. gr.

Skylt er mönnum að varna því sem verða má, að hundar nái að eta sulli eða nokkuð annað ósoðið af innýflum eða kjöti alidýra, og ber að fullsjóða allt kjötmeti, er hundar eru fóðraðir á. Einnig skal gæta þess, að hundar komist ekki í matarilát, vatnsilát eða vatnsból, að þeir hafist ekki við í baðstofum og öðrum íbúðarherbergjum eða búrum, og börn leiki sér ekki við þá. Þess skal gætt að hundar sleiki ekki hráka eða uppgang úr mönnum. Þessar og aðrar nauðsynlegar varúðarreglur gegn sullaveiki skulu bæði heilbrigðisnefndir, þar sem þær eru til, en annars hreppsnefndir og hreppstjórar, brýna fyrir mönnum, er tilefni og tækifæri er til.

9. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ilát undir innanmeið, og þannig fyrirkomið, að örugt sé að hundar nái ekki að eta úr þeim. Við heima-

slátrun skal hafa á blóðvellinum ílát með loki undir sulli og innanmeið. Að lok- **62**
 inni hverri slátrun skal annað hvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau ^{9. apríl}
 minnst fullan metra í jörð niður. — Annars skulu sláturhússtjórar og aðrir, sem
 við slátrun fást, fara eftir fyrirskipunum héraðslæknanna og reglum þeim, er
 þeir kunna að setja um þetta efni.

10. gr.

Heimilt er sýslunefndinni að verja eitthvert ár úr sýslusjóði allt að upp-
 hæð alls hundaskatts úr sýslunni næsta ár á undan, til þess að rannsaka árangur
 af hundahreinsun og annað það, sem að útrýmingu sullaveiki lýtur, og til að
 gefa ráð og leiðbeiningar til varnar gegn sullaveiki.

11. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 200.00 er renna í
 sýslusjóð.

12. gr.

Mál, sem rísa út af reglugerð þessari, skal farið með sem almenn lög-
 reglumál.

13. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. ágúst 1931.

14. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð fyrir Skagafjarðar-
 sýslu um hreinsun hunda af bandormum og aðrar varnir gegn sullaveikinni
 frá 11. marz 1918.

Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndar Skagafjarðarsýslu, 26.
 marz 1931.

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 9. apríl 1931.

Sigurður Sigurðsson.